

הָאֲרִיָּה גְבוּר וְעֶכְבֵּר בֶּן-חֹר / לוֹיֵן קִיפְנִיס, עפ"י אִיזוֹפּוּס

פַּעַם אַחַת שָׁכַב הָאֲרִיָּה מְלֶךְ הַחַיּוֹת בַּיַּעַר וַיִּשָּׁן.

פְּתֹאוֹם עָבַר לִידוֹ עֶכְבֵּר, עָלָה וַדְרֹךְ עַל רַגְלוֹ.

הִתְעוֹרַר הָאֲרִיָּה מִשְׁנֵתוֹ, הוֹשִׁיט אֶת כַּפּוֹ וְתַפֵּס אֶת הָעֶכְבֵּר.

הִתְחִיל הָעֶכְבֵּר רוֹעֵד וּמְבַקֵּשׁ:

"אֵי אֵי אֵי! סֶלַח נָא, אָדוֹנָי הַמֶּלֶךְ, תֵּן לִי לָשׁוּב אֶל חוֹרִי. יָבוֹא

יוֹם – וְאֶף אֲנִי אֶעְזֹר לָךְ!"

שָׁמַע הָאֲרִיָּה וְצָחַק: "ח, ח, ח! הַאִין זֶה צָחוּק? אַתָּה, עֶכְבֵּר בֶּן-

חוֹר, תֵּעְזֹר לְאֲרִיָּה גְבוּר? בְּמָה תּוּכַל לַעְזֹר לִי?"

שׁוּב צָחַק הָאֲרִיָּה, פָּתַח אֶת כַּפּוֹ וְשָׁלַח אֶת הָעֶכְבֵּר לְחִפְשֵׁי. "לָךְ

לָךְ!"

לֹא עָבְרוּ יָמִים רַבִּים. בָּאוּ צִיָּדִים אֶל הַיַּעַר, פָּרְשׁוּ רֶשֶׁת וְצָדוּ אֶת

הָאֲרִיָּה. הָאֲרִיָּה שָׁאֵג בְּקוֹל, נִסָּה לְקַרֵּעַ אֶת הַרְשֵׁת וְלֹא יָכַל. רַבֵּץ

לוֹ הָאֲרִיָּה וְחָשַׁב: מֵאִין יָבוֹא עֲזָרִי?

שָׁמַע הָעֶכְבֵּר אֶת קוֹל הָאֲרִיָּה וּבָא.

בָּא וְהִתְחִיל מִיָּד לְכַרְסֵם אֶת הַרְשֵׁת.

הַרְשֵׁת הִיָּתְה חֲזָקָה מְאֹד, אָךְ שָׁנִי הָעֶכְבֵּר הָיוּ חֲזָקוֹת יוֹתֵר.

כַּרְסֵם הָעֶכְבֵּר, כַּרְסֵם, כַּרְסֵם, עַד אֲשֶׁר נִתְקַ אֶת הַרְשֵׁת.

וְהָאֲרִיָּה יָצָא לְחִפְשֵׁי. אָז אָמַר הָאֲרִיָּה:

"סֶלַח לִי, עֶכְבֵּר טוֹב, עַל כִּי הֶעֱלַבְתִּי אוֹתְךָ.

עַתָּה רְאִיתִי, כִּי יָכוֹל גַּם עֶכְבֵּר בֶּן-חוֹר לַעְזֹר לְאֲרִיָּה גְבוּר."